

Anledning til at komme til Rigsdagen i andre Henseender, idet derved Tanken dukker op om at faa en mindre Havn paa den sydlige Side af Limfjorden, paa Harbørelunds østlige Side, altsaa nærmest til Brug for Fiskeriet og den mindre Sejlads, som finder Sted der. Jeg har saa meget mere Grund til at nævne dette, som det Samraad, den høitærede tidligere Indenrigsminister har haft med Udvalget angaaende Hvide-Sande, har bragt os ind paa Spørgsmaalet om Fiskerihavne paa Vestkysten i det hele taget. Det er jo et meget stort Spørgsmaal, og et meget gammelt Spørgsmaal, og det vilde selvfølgelig ikke kunne falde mig ind her at gaa ind paa dets Detailler. Det er utvivlsomt, at skulle Fiskerne paa Vestkysten op-hjælpes, saa maa vi have en Havn derovre, saa at Fiskeriet gaar over til at blive et stort Havfiskeri i Stedet for det Fiskeri, der nu drives derovre med de aabne Baade; men hvorledes denne Sag skal gennemføres, det vil jo for en stor Del bero paa, hvilke Statsmidler den udkræver, og her tror jeg rigtig nok, at man maa være forberedt paa, at det vil dreje sig om meget store Beløb. Jeg skal i saa Henseende nævne, at der har været et Projekt oppe, som jeg tror, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) berørte, om en Havn ved Hvide-Sande. Det var et engelsk Projekt; det viste sig imidlertid, at det var anlagt efter urigtige Forudsætninger, man havde saaledes taget fejl af Maalene o. s. v. Det gik op til en 5 Millioner Kr., men skulde det ændres saaledes, at det var brugeligt, vilde det komme op til mellem 10 og 15 Millioner Kr. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) talte om den Gennemfæring, der fandt Sted for et Par Aar siden af Tangen øvre ved Ringkøbing Fjord. Jeg skal kun minde om, at Ministeriet den Gang lagde, om jeg saa maa sige, Kortene aabent paa Bordet: Rigsdagen vidste fuldstændig, hvad den gik ind til. Det var kun en rent foreløbig og midlertidig Foranstaltning, der var Tale om, en Foranstaltning, som man meget godt vidste, havde mere Chancer for at mislykkes end for at lykkes. Jeg maa maagte med den ærede Formands Tilladelse oplæse et Par Ord af den Erklæring, som den Gang fore-laa Folketinget; det er en Erklæring fra Vandbygningsdirektøren: „Selv om det derfor maatte være muligt at foretage en Gennemgravning af Tangen ved Nordmandskrogen for ca. 60,000 Kr., hvad der imidlertid maa betragtes som usikkert, vil en saadan ubefæstet Gennemfæring dog næppe

være at tilraade, da de Fordel, som den vilde medføre, saaledes som det fremgaar af det, der ovenfor er anført, dels kun ere smaa og dels af ringe Varighed, og da det desuden kan befrægtes, naar Løbet efter nogen Tids Forløb er vandret Syd paa forbi den Demning, der maa anbringes over det nærværende Strømløb, at Forholdene med Hensyn til Fjordens Afvandning vilde stille sig endog ugunstigere end for nærværende Tid.“ Naar man nu ikke desto mindre gik med den Gang til Bevillingen af de 60,000 Kr., altsaa til et Forsøg, som ingen-lunde kunde siges at træde frem med nogen Udfigt til at bringe videre Fordel, tror jeg, at det var ifølge den Betragtning, at hvis man vilde have denne Sag endelig ordnet med et befæstet Udlob fra Ringkøbing Fjord, skulde der anvendes et saa stort Beløb, at disse 60,000 Kr., som der her er Tale om, ikke udgjorde mere end den aarlige Rente deraf. Hvis man altsaa udsatte den endelige Ordning, vandt man i Virkeligheden paa et Aar, det Beløb, som medgik til denne midlertidige Foranstaltning.

Jeg skal ganske tiltræde den indgaaende Anbefaling, den ærede Ordfører har givet Forslaget om en Bevilling til Udstillingen af Kvindearbejder. Fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) fremkom der jo Indvendinger, og navnlig henviste han til, at han og altsaa ogsaa Medlemmerne her i Salen ikke kendte den Kreds af Kvinder, som i Virkeligheden stod bag ved de enkelte Kvinder, som ere traadte frem i denne Sag. Jeg har liggende her et Opraab, som ganske sikkert i sin Tid har været offentliggjort, og som er tiltraadt af et halvt Hundrede Kvinder, repræsenterende de forskellige Arter af Kvindearbejde, for hvilke netop Udstillingen skulde afholdes. At Tanken om Udstillingen støttes af Kvinderne og er blevet greben med Glæde fra deres Side rundt omkring, er jo for Næsten vitterligt nok. Saa havde det ærede Medlem at indvende, at der skulde være tilvejebragt en Forbindelse mellem denne Udstilling og Kunstindustrimuseet. Det er ikke ganske saa, i alt Fald er det ikke saaledes at forstaa, at der er nogen Forbindelse mellem de to Forslag, som foreligger for Tinget. Udstillingen for kvindelige Arbejder kan blive afholdt og vil sikkert blive afholdt aldeles uafhængigt af, om den anden Bevilling bliver givet eller ikke. Alt, hvad der foreligger i saa Henseende, er, at Bestyrelsen for Kunstindustrimuseet har tilbudt Komiteen for Udstillingen at overlade den uden Bederlag Lokale i dets ny Bygning. Endvidere har den til-